EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

عشرة أسباب للوقاية من السحر والعين

ʿAsharat asbāb lil-wiqāya min as-siḥr wa-l-ʿayn

Zece mijloace de protecție împotriva vrăjitoriei și deochiului

ʿAbd ar-Razzāq al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd ar-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Zece mijloace de protecție împotriva vrăjitoriei și a deochiului

عشرة أسباب للوقاية من السحر والعين

ʿAsharat asbāb lil-wiqāya min as-siḥr wa-l-ʿayn

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: عشرة أسباب للوقاية من السحر والعين
Ediția I
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project, Uthmani 1.1, © 2007–2026, licență CC BY 3.0. Sursa: https://tanzil.net. Textul arab este reprodus fără modificări.
Ediția-sursă: ʿAbd ar-Razzāq al-Badr, ʿAsharat asbāb lil-wiqāya min as-siḥr wa-l-ʿayn, ediția I, 1443 H / 2022.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Introducere 1
1 Căutarea ocrotirii lui Allah de răul vrăjitoriei și al invidiei 5
2 Evlavia față de Allah 8
3 Răbdarea față de dușman 11
4 Încrederea în Allah 12
5 Eliberarea inimii de preocuparea pentru cel care a pricinuit răul 15
6 Îndreptarea către Allah și întoarcerea smerită la El 17
7 Căința către Allah pentru toate păcatele 19
8 Milostenia și binefacerea față de făpturi 22
9 Binefacerea față de cel nedrept și vătămător 24
10 Curățirea deplină a credinței în unicitatea lui Allah 27
11 Zece mijloace de ocrotire împotriva lui Șeitan 29
Prima ocrotire: căutarea ocrotirii lui Allah împotriva lui Șeitan 29
A doua ocrotire: recitarea surelor de ocrotire 30
A treia ocrotire: recitarea Versetului Tronului înainte de somn 31
A patra ocrotire: recitarea surei Al-Baqara în case 31
A cincea ocrotire: recitarea încheierii surei Al-Baqara 32
A șasea ocrotire: rostirea mărturiei unicității și a laudei 32
A șaptea ocrotire: ruga celui care se sperie din somn 32
A opta ocrotire: rostirea numelui lui Allah la intrarea în casă, la masă și în celelalte împrejurări 33
A noua ocrotire: chemarea la rugăciune 34
A zecea ocrotire: pomenirea deasă a lui Allah 35
12 Chestiuni importante despre deochi și vrăjitorie 37
Prima chestiune: agățarea obiectelor pentru îndepărtarea deochiului, a invidiei sau a vrăjitoriei 37
A doua chestiune: cunoașterea persoanei de la care a venit deochiul 38
A treia chestiune: rugăciunea funerară asupra celui care deoache 39

A patra chestiune: folosirea ajutorului djinnilor musulmani . . 39
A cincea chestiune: recitarea asupra apei și băutul ei 39
A șasea chestiune: ocrotirea copiilor mici 40
A șaptea chestiune: urmărirea canalelor de vrăjitorie și șarlatanie pentru distracție 41
A opta chestiune: găsirea obiectelor folosite la vrăjitorie 42
Indice 43

Introducere

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător. Toată lauda I se cuvine lui Allah, Domnul lumilor. Pacea și binecuvântările fie asupra robului, Trimisului și prietenului Său apropiat, Profetul nostru Muḥammad, asupra întregii sale familii și a tuturor companionilor săi. În cele ce urmează:
Această viață lumească este un loc de încercare și de punere la probă. Nu există niciun rob în această viață care să nu fie încercat: uneori este încercat prin bunăstare și binefaceri, iar alteori prin greutăți și necazuri. El este supus încercării în amândouă privințele, așa cum spune Cel Preaînalt:

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ ٱلْمَوْتِ ۗ وَنَبْلُوكُم بِٱلشَّرِّ وَٱلْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾

„Fiecare suflet va gusta moartea. Vă încercăm prin rău și prin bine, ca punere la probă, iar la Noi veți fi întorși.”
Coranul, 21:35

Apoi întoarcerea și sfârșitul sunt la Allah:

﴿لِيَجْزِيَ ٱلَّذِينَ أَسَـٰٓـُٔوا۟ بِمَا عَمِلُوا۟ وَيَجْزِيَ ٱلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ بِٱلْحُسْنَىٰ﴾

„Pentru a-i răsplăti pe cei care au făcut rău pentru ceea ce au săvârșit și pentru a-i răsplăti pe cei care au făcut bine cu cea mai bună răsplată.”
Coranul, 53:31 (fragment)

Credinciosul, însă, trece dintr-un bine în altul în toate încercările sale. Anas ibn Mālik, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a spus: „Minunat este cazul credinciosului! Allah nu hotărăște nimic pentru el fără ca acel lucru să fie un bine pentru el."[1]

În Ṣaḥīḥ Muslim s-a transmis în mod autentic, din relatarea lui Ṣuhayb ibn Sinān, Allah să fie mulțumit de el, că Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a spus: „Minunată este starea credinciosului! Toată starea lui este un bine, iar aceasta nu-i este dată decât credinciosului. Dacă îl ajunge o bucurie, el mulțumește și aceasta este un bine pentru el; iar dacă îl ajunge o nenorocire, el rabdă și aceasta este un bine pentru el."[2]
Așadar, credinciosul căruia i s-a dăruit izbânda se află între două stări. Dacă Allah îl încearcă prin greutăți și lipsuri, precum boala și sărăcia, el rabdă și dobândește răsplata celor răbdători. Dacă Allah îl încearcă prin bunăstare și ușurare, precum sănătatea, starea de bine și bogăția, el mulțumește și dobândește răsplata celor recunoscători. În viața sa trece între aceste două trepte mărețe: răbdarea în încercare și recunoștința pentru binefaceri. De aceea, Allah le-a alăturat în patru locuri din Nobilul Coran:

﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾

„În aceasta se află, cu adevărat, semne pentru orice om foarte răbdător și recunoscător."
Coranul, 14:5 (fragment)

Aceeași alăturare se află în sura Luqmān, 31:31, în sura Saba', 34:19, și în sura Ash-Shūrā, 42:33.

Una dintre binefacerile lui Allah pentru robul Său credincios este că, în vreme de încercare, acesta nu caută refugiu decât la Domnul și Ocrotitorul său și nu se adăpostește decât la El. Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, spunea

1 Relatat de imamul Aḥmad în Al-Musnad, nr. 20283. Al-Albānī l-a declarat autentic în As-Silsila aṣ-Ṣaḥīḥa, nr. 148.

2 Ṣaḥīḥ Muslim, nr. 2999.

în ruga sa: „Nu există adăpost și nici scăpare de Tine decât la Tine.”[3] Pe cel care se refugiază la Allah și caută adăpost la El, Allah îl păzește, îi dă izbândă și îl îndrumă. Celui care Îi cere ajutorul îi dă ajutor, iar celui care caută ocrotire la El îi dă ocrotire:

﴿وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُۥ﴾

„Iar celui care se încrede în Allah, El îi este de ajuns.”
Coranul, 65:3 (fragment)

Primul lucru de care are nevoie cel atins de vreo suferință pricinuită de vrăjitorie sau de deochi este să caute refugiu la Allah și să se adăpostească la El. De la Allah se cer ajutorul, izbânda, îndreptarea stării și vindecarea. În Mâna Sa se află cârmuirea tuturor lucrurilor și cheile cerurilor și ale pământului.

După aceea, celui încercat îi este rânduit să folosească mijloacele îngăduite pentru ocrotire și pentru tratarea tuturor nenorocirilor și bolilor, precum și căile legiuite pentru ocrotirea de vrăjitorie, deochi și invidie.

Imamul Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, a explicat această chestiune în chip cuprinzător și folositor în valoroasa sa carte Badā'iʿ al-Fawā'id,[4] într-un fel pe care cu greu îl vei găsi la altcineva. El a amintit zece mijloace legiuite pe care se cuvine să le folosească cel atins de vrăjitorie sau de deochi, pentru ca Allah să-l vindece de ele și să-l izbăvească de răul lor. În această epistolă m-am mărginit să lămuresc cele zece mijloace și să arăt pe scurt ce se urmărește prin ele, pentru a putea fi puse în practică și pentru a aduce folos. Nevoia aceasta este cu atât mai mare cu cât vătămarea vrăjitoriei și a deochiului s-a răspândit printre oameni și este nevoie să fie cunoscute căile de izbăvire de aceste rele.

Cunoașterea și folosirea acestor mijloace legiuite îl feresc pe rob, cu voia lui Allah, să cadă în mijloace interzise, în felurite rătăciri și în superstiții primejdioase. La ele ar putea recurge,

3 Relatat de Al-Bukhārī în Ṣaḥīḥ, nr. 247, și de Muslim în Ṣaḥīḥ, nr. 2710.
4 Badā'iʿ al-Fawā'id, 2/764–777.

dintre cei atinși de deochi sau vrăjitorie, acela care nu are cunoaștere și înțelegere limpede. Feluritele dureri și urmările supărătoare pe care le îndură l-ar putea împinge să se sprijine pe superstiții și rătăciri fără hotar și fără oprelişte. Dacă însă musulmanul se întărește prin cunoașterea corectă întemeiată pe Carte și Sunna și pune în practică mijloacele legiuite arătate în ele, va găsi binele, starea i se va îndrepta și viața sa lumească și Viața de Apoi vor fi înfrumusețate.[5]

5 La originea acestei epistole se află o prelegere pe care am ținut-o în moscheea Aș-Șafā din Dubai, joi, 24/3/1423 H. Unii oameni de bine s-au străduit să o transcrie și să o ordoneze, iar eu am revizuit-o și i-am adăugat câteva învățături folositoare. Îl rog pe Allah să-i răsplătească din plin pe toți cei care s-au străduit să pregătească și să răspândească acest material printre musulmani. Îi menționez în mod deosebit pe frații de la Maktab Itqān din statul Kuweit, pentru grija lor deosebită și pentru efortul depus la pregătirea lui.

1 Căutarea ocrotirii lui Allah de răul vrăjitoriei și al invidiei

Primul mijloc. Cel dintâi mijloc este căutarea ocrotirii lui Allah de răul vrăjitorilor și al invidioșilor, întărirea prin El și refugiul la El. Allah, Preaînaltul, spune:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ﴾

„Spune: «Caut ocrotire la Domnul revărsatului zorilor,"
Coranul, 113:1

﴿مِن شَرِّ مَا خَلَقَ﴾

„de răul a ceea ce a creat,"
Coranul, 113:2

﴿وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾

„de răul întunericului când se lasă,"
Coranul, 113:3

﴿وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِى ٱلْعُقَدِ﴾

„de răul celor care suflă în noduri"
Coranul, 113:4

﴿وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾

„și de răul invidiosului atunci când invidiază!»”
Coranul, 113:5

Cuvintele Sale *„cele care suflă în noduri”* se referă la vrăjitoarele care suflă în noduri pentru a face vrăji. Aici intră și bărbații care fac vrăjitorie; femeile au fost amintite în mod deosebit deoarece aceasta se întâmplă adesea din partea lor.

În esență, a căuta ocrotire înseamnă să fugi de un lucru de care te temi și pe care îl socotești înspăimântător către Cel care te apără și te ferește de el.
Numai Allah poate să-l păzească pe cel care caută ocrotire la El, să îndepărteze răul de la el și să-l apere de lucrul de care se teme. El spune:

﴿وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ نَزۡغٞ فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِۚ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

„Iar dacă te ajunge vreun îndemn rău de la Șeitan, caută ocrotire la Allah. El este Auzitor, Știutor.”
Coranul, 7:200

Cel Preaînalt mai spune:

﴿وَقُل رَّبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنۡ هَمَزَٰتِ ٱلشَّيَٰطِينِ﴾

„Și spune: «Doamne al meu, caut ocrotire la Tine de îndemnurile șeitanilor!”
Coranul, 23:97

﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَن يَحْضُرُونِ﴾

„Și caut ocrotire la Tine, Doamne al meu, ca ei să se apropie de mine!»”

Coranul, 23:98

Allah nu-l dezamăgește pe robul care caută cu adevărat ocrotire la El și este sincer în refugiul și în ținerea sa de El. El îi este de ajuns, îl ajută, îl păzește și îi dă izbândă:

﴿وَمَن يَعْتَصِم بِٱللَّهِ فَقَدْ هُدِىَ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾

„Iar cel care se ține strâns de Allah a fost călăuzit pe o cale dreaptă.”

Coranul, 3:101 (fragment)

2 Evlavia față de Allah

Al doilea mijloc. Toți robii trebuie să se străduiască să dobândească evlavia față de Allah, așa cum spune Cel Preaînalt:

﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَـٰبَ مِن قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ﴾

„Le-am poruncit celor cărora li s-a dat Cartea înaintea voastră și vouă să vă temeți de Allah.”
Coranul, 4:131 (fragment)

Această cerință devine și mai apăsată pentru cel a cărui încercare s-a întețit și a cărui nevoie de vindecare este mare.

Evlavia față de Allah înseamnă, în esență, păzirea poruncilor și a opreliștilor Sale. De aceea, când Ṭalq ibn Ḥabīb, Allah să aibă milă de el, a fost întrebat despre adevărul ei, a spus: „Evlavia este să lucrezi în ascultarea lui Allah, printr-o lumină de la Allah, nădăjduind în mila lui Allah; și evlavia este să lași neascultarea de Allah, printr-o lumină de la Allah, temându-te de pedeapsa lui Allah.”[6]

Dacă un credincios își strunește sufletul pentru a împlini evlavia, sfârșitul lui va fi fericirea, liniștea și starea de bine în această lume și în Viața de Apoi și va dobândi un deznodământ lăudabil:

﴿وَٱلْعَـٰقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾

„Iar sfârșitul bun este al celor evlavioși.”
Coranul, 7:128 (fragment)

6 Relatat de ʿAbd Allāh ibn al-Mubārak în Az-Zuhd, nr. 1343.

Printre roadele evlaviei se află și îndreptarea stării, judecata dreaptă, ușurarea treburilor și lărgirea mijloacelor de trai. Allah, Preaînaltul, spune:

﴿وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مَخۡرَجٗا﴾

„Iar celui care se teme de Allah, El îi va face o ieșire”
Coranul, 65:2 (fragment)

﴿وَيَرۡزُقۡهُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُ﴾

„și îi va dărui cele de trebuință de unde nici nu se așteaptă.”
Coranul, 65:3 (fragment)

Cel Preaînalt spune și:

﴿وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مِنۡ أَمۡرِهِۦ يُسۡرٗا﴾

„Iar celui care se teme de Allah, El îi va ușura treburile.”
Coranul, 65:4 (fragment)

Un alt rod al evlaviei este că omul evlavios se află în paza și în ocrotirea lui Allah. Pe cel aflat în paza, în îngrijirea și sub supravegherea lui Allah nu-l va putea vătăma nimic, oricât de mari ar fi uneltirile împotriva lui. Allah a lămurit aceasta prin cuvintele:

﴿وَإِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ لَا يَضُرُّكُمۡ كَيۡدُهُمۡ شَيۡـٔٗاۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعۡمَلُونَ مُحِيطٞ﴾

„Iar dacă răbdați și vă temeți de Allah, uneltirea lor nu vă va vătăma cu nimic. Allah cuprinde tot ceea ce fac ei.”
Coranul, 3:120 (fragment)

Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, întărea acest înțeles în companionii săi. Învățându-l pe Ibn ʿAbbās cuvinte care să-i folosească, i-a spus: „Păzește-L pe Allah și El te va păzi! Păzește-L pe Allah și Îl vei afla înaintea ta!”[7]
A-L păzi pe Allah înseamnă a-I păzi poruncile și opreliștile; aceasta este, după cum s-a arătat, însăși esența evlaviei. Celui care împlinește evlavia în vorbele și faptele sale, Allah îi păzește trupul și sănătatea, averea și copiii și toate stările sale. Asupra lui coboară numeroase bunuri și felurite binecuvântări în această lume și în Viața de Apoi. Cel Preaînalt spune:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْقُرَىٰٓ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَٰتٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ﴾

„Dacă locuitorii cetăților ar fi crezut și s-ar fi temut de Allah, am fi deschis pentru ei binecuvântări din cer și de pe pământ.”
Coranul, 7:96 (fragment)

7 Relatat de At-Tirmidhī în Al-Jāmiʿ, nr. 2516. Al-Albānī l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ, nr. 7957.

3 Răbdarea față de dușman

Al treilea mijloc. Cel atins de vrăjitorie sau de deochi ar trebui să rabde față de dușmanul care l-a invidiat ori i-a pricinuit vrăjitoria. Să nu lupte împotriva lui și să nu-l plângă oamenilor. Omul nu primește un ajutor mai puternic împotriva celui care îl invidiază și îi este dușman decât răbdarea față de el. Astfel, nedreptatea dușmanului se întoarce asupra lui, la fel și săgeata pe care a aruncat-o. Allah, Preaînaltul, spune:

﴿وَلَا يَحِيقُ ٱلْمَكْرُ ٱلسَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِۦ﴾

„Însă uneltirea rea nu-i împresoară decât pe cei care o săvârșesc."
Coranul, 35:43 (fragment)

Este bine ca robul să se străduiască să rabde ceea ce l-a atins, apoi să-și vadă de adorare, de fapte și de celelalte lucruri care îi aduc folos în religie și în viața lumească. Să nu le dea atenție dușmanilor și să nu se preocupe de ei. Prin aceasta sufletul său se curăță și se îndreaptă, iar dușmanul său este părăsit fără ajutor și micșorat.

Eruditul Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, a spus: „Nimic nu-i aduce omului ajutor împotriva celui care îl invidiază și îi este dușman precum răbdarea față de el și încrederea în Allah. Să nu i se pară prea lungă amânarea răului și a nedreptății sale, căci, ori de câte ori acela îl nedreptățește, nedreptatea lui devine o oaste și o putere pentru cel nedreptățit, pentru cel invidiat, prin care nedreptul se luptă împotriva lui însuși fără să-și dea seama. Nedreptatea sa este ca niște săgeți pe care le aruncă dinspre sine înspre sine. Dacă cel nedreptățit ar vedea aceasta, s-ar bucura de nedreptatea lui împotriva sa."[8]

8 Badā'i' al-Fawā'id, 2/766.

4 Încrederea în Allah

Al patrulea mijloc. Încrederea în Allah înseamnă încredințarea inimii și sprijinirea ei pe Allah, împreună cu folosirea mijloacelor legiuite în Cartea lui Allah și în Sunna Profetului Său, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui. Încrederea în Allah se numără printre cele mai puternice mijloace prin care robul respinge vătămarea, nedreptatea și agresiunea făpturilor pe care nu le poate îndura. Dacă robul se încrede în Allah așa cum se cuvine, El îi va fi de ajuns. Cel Preaînalt spune:

﴿أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُۥ﴾

„Oare Allah nu-i este de ajuns robului Său?"
Coranul, 39:36 (fragment)

Dacă Allah îi este de ajuns, cum ar putea dușmanul să-l vatăme? Prin aceasta se înțelege că încrederea robului în Allah este un mijloc măreț pentru paza, întărirea, apărarea și ocrotirea sa de orice rău care l-ar necăji:

﴿وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُۥ﴾

„Iar celui care se încrede în Allah, El îi este de ajuns."
Coranul, 65:3 (fragment)

Un exemplu al ocrotirii pe care Allah o dă robilor ce se încred în El și al felului în care îi apără este ceea ce Allah a arătat în povestea Trimisului Său Mūsā, pacea fie asupra lui. El a ieșit cu poporul său din Egipt, fugind de Faraon, dușmanul lui Allah, pentru a-și salva religia, viețile și onoarea. Faraon a pornit după ei cu oștile sale pentru a-i nimici, luând cu sine o putere și un echipament militar cărora Mūsā și poporul său nu le puteau face față.

Când Mūsā și poporul său au ajuns la mare, drumul li s-a închis. În spatele lor se afla marea oștire a lui Faraon, gata să-i nimicească. Poporul lui Mūsā s-a plâns de starea sa, spunând:

﴿إِنَّا لَمُدْرَكُونَ﴾

„Vom fi, negreșit, ajunși!”
Coranul, 26:61 (fragment)

În acea stare, era ca și cum și-ar fi văzut pieirea și ar fi fost siguri de moartea lor. Mūsā, pacea fie asupra lui, a rostit însă cuvintele celui care se încrede în Allah și este sigur de El:

﴿كَلَّآ ۖ إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾

„Nicidecum! Domnul meu este cu mine și mă va călăuzi!”
Coranul, 26:62 (fragment)

Atunci a venit semnul măreț: Allah i-a revelat să lovească marea cu toiagul, iar marea s-a despărțit. Allah le-a făcut un drum uscat prin mare, în timp ce apa s-a ridicat ca niște munți înalți în dreapta și în stânga drumului. Apoi Allah le-a poruncit să nu se teamă că Faraon îi va ajunge și să nu le fie frică de înec. Au urmat acel drum, iar Faraon și oștile lui i-au urmat și au intrat în urma lor. Când poporul lui Mūsā ieșise în întregime și poporul lui Faraon intrase în întregime, Allah a poruncit mării să se închidă peste ei. Apele i-au acoperit și s-au înecat, fără ca vreunul dintre ei să scape. Fiii lui Israel își priveau dușmanul, iar Allah le-a bucurat ochii cu pieirea lui.

Pe cel pe care Allah îl păzește și îl ocrotește nu-l va ajunge răul. Chiar dacă toți cei de pe pământ s-ar aduna împotriva lui, nu ar putea să-l vatăme cu nimic. În hadithul lui Ibn ʿAbbās se află cuvintele pe care Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, i le-a spus: „Să știi că, dacă întreaga comunitate s-ar aduna ca să-ți aducă un folos, nu ți-ar aduce niciun folos în afară de ceea ce Allah a scris deja pentru tine. Iar dacă s-ar aduna ca

să-ți facă vreun rău, nu ți-ar face niciun rău în afară de ceea ce Allah a scris deja împotriva ta. Condeiele au fost ridicate, iar filele s-au uscat."[9]

9 Relatat de At-Tirmidhī în Al-Jāmiʿ, nr. 2516. Al-Albānī l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ, nr. 7957.

5 Eliberarea inimii de preocuparea pentru cel care a pricinuit răul

Al cincilea mijloc. Mulți oameni își sporesc oboseala și își înmulțesc suferința fiindcă mintea și inima le sunt preocupate de cel care i-a invidiat ori i-a atins prin deochi sau vrăjitorie. Uneori omul doar își închipuie că o anumită persoană i-a pricinuit un anumit rău. Se îmbolnăvește din pricina acestor închipuiri, fiindcă gândurile îi rămân ocupate cu ele, iar bănuiala se întoarce mereu în mintea sa.

Dacă își golește inima și gândul de această preocupare și se străduiește să o șteargă din minte ori de câte ori îi vine, aceasta devine un mijloc puternic de liniștire a sufletului și de îndepărtare a suferinței care l-a atins.

Eruditul Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, a spus: „Aceasta se numără printre cele mai folositoare leacuri și printre cele mai puternice mijloace care ajută la îndepărtarea răului său. Situația este asemenea celei a unui om pe care dușmanul îl caută pentru a-l prinde și a-l vătăma. Dacă nu i se pune în cale, nu se încleștează cu el, ci se ține departe de el, acela nu are putere asupra lui — adică dușmanul nu poate să-l vatăme. Dacă însă se încleștează și fiecare se agață de celălalt, răul se produce. Tot așa se întâmplă și cu sufletele… Când fiecare suflet se agață de celălalt, nu mai este liniște, iar răul continuă până ce unul dintre ele piere. Dacă însă își desprinde sufletul de acela, îl păzește de a se gândi la el și de a se lega de el și nu-l lasă să-i vină în minte — iar dacă îi vine, se grăbește să șteargă acel gând și să se ocupe cu ceea ce îi este mai folositor și mai potrivit —, invidiosul nedrept rămâne să se mistuie singur. Căci invidia este asemenea focului:

dacă nu găsește ce să ardă, se mistuie singur."[10]

El a lămurit, Allah să aibă milă de el, că lucrul cel mai eficient în tratarea acestor boli este ca omul să-și întoarcă inima și gândul de la ele, să nu se preocupe de ele și să-și vadă de cele care îi aduc folos în religie și în viața lumească, cerând ajutorul Domnului său și încrezându-se în El.

A dat și un exemplu concret: un om trece pe lângă tine pe drum și începe să te supere și să te insulte. Dacă îi întorci insultele și înjurăturile, lucrurile se vor înrăutăți, iar răul pe care ți-l face poate deveni mare tocmai fiindcă te preocupi să-i răspunzi. Dacă însă te îndepărtezi de el și nu dai atenție insultelor și înjurăturilor sale, îți vei liniști mintea și inima, vei scăpa de rău, iar el va rămâne în mânia și în păcatul său. Bine a spus poetul:

„Am trecut pe lângă un om josnic care mă înjura;
mi-am văzut de drum și am spus: «Nu la mine se referă.»"[11]

Câți oameni nu și-au înmulțit bolile și suferințele fiindcă și-au ocupat gândurile și au întors mereu în minte asemenea lucruri! Ar fi fost mai bine pentru ei să se îndepărteze de toate acestea, așa cum s-a arătat.

10 Badāʾiʿ al-Fawāʾid, 2/768.

11 Vezi Al-Aṣmaʿiyyāt, p. 126, unde versurile sunt atribuite lui Shamir ibn ʿAmr al-Ḥanafī.

6 Îndreptarea către Allah și întoarcerea smerită la El

Al șaselea mijloc. Îndreptarea către Allah, sinceritatea față de El, întoarcerea smerită la El, îndreptarea iubirii, a dorințelor și a gândurilor către El și umplerea inimii cu acestea se numără printre cele mai mari mijloace de alungare a bolilor, de dobândire a sănătății și a bucuriei ochilor. Șeitan nu are cale asupra celui care se întoarce la Allah și Îl iubește cu sinceritate. Allah a spus despre dușmanul Său, Iblīs:

﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾

„A spus: «Pe puterea Ta! Îi voi duce pe toți în rătăcire,"
Coranul, 38:82

﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾

„afară de robii Tăi aleși dintre ei!»"
Coranul, 38:83

Iar despre Profetul Său Yūsuf, pacea fie asupra lui, El a spus:

﴿كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ۚ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾

„Astfel, ca să îndepărtăm de la el răul și fapta rușinoasă. El era dintre robii Noștri aleși."
Coranul, 12:24 (fragment)

Cel sincer este asemenea omului care s-a adăpostit într-o cetate întărită și într-un loc bine păzit. Cel care se întărește prin ea nu are de ce să se teamă, cel care se adăpostește în ea nu se pierde, iar dușmanul nu poate spera să se apropie de el.

Cât de mare este fericirea și izbânda celui care intră în această cetate și se întărește prin ea! De aceea, această cerință este măreață pentru tratarea tuturor bolilor; ea este chiar temelia oricărui bine, a fericirii și a izbândei în această lume și în Viața de Apoi.

7 Căința către Allah pentru toate păcatele

Al șaptelea mijloc. Printre cauzele pentru care dușmanii capătă putere asupra robului și îl vatămă se află păcatele și neascultările sale. Allah spune:

﴿وَمَآ أَصَٰبَكُم مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُواْ عَن كَثِيرٍ﴾

„Orice nenorocire vă ajunge este din pricina a ceea ce au agonisit mâinile voastre, iar El iartă multe."

Coranul, 42:30

De aceea, căința către Allah pentru păcate este un mare mijloc pentru tratarea bolilor și a suferințelor, pentru risipirea grijilor și pentru îndepărtarea nenorocirilor. Porunca lui Allah către robii Săi de a se căi cu sinceritate se repetă în mai multe locuri din Cartea Sa, precum în cuvintele:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ تُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾

„O, voi cei care credeți! Întoarceți-vă către Allah printr-o căință sinceră!"

Coranul, 66:8 (fragment)

Și în cuvintele Sale:

﴿وَتُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ﴾

„Și căiți-vă cu toții către Allah, o, voi credincioșilor, ca să izbândiți!”
Coranul, 24:31 (fragment)

Învățații au arătat că o căință sinceră are trei condiții, care trebuie să fie prezente la cel care se căiește pentru ca aceasta să fie valabilă:

Prima condiție: părerea de rău pentru săvârșirea păcatului. **A doua condiție:** încetarea deplină a păcatului, care cuprinde și îndepărtarea de cauzele și de mijloacele care duc la el. **A treia condiție:** hotărârea fermă de a nu se mai întoarce la el.

Dacă păcatul săvârșit privește drepturile oamenilor, se adaugă o a patra condiție: înapoierea dreptului către cel căruia îi aparține ori cererea iertării și a îngăduinței lui.

Eruditul Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, a spus: „Nimeni care îl vatămă pe rob nu dobândește putere asupra lui decât din pricina unui păcat pe care acesta îl cunoaște ori nu îl cunoaște. Păcatele pe care robul nu le cunoaște sunt de multe ori mai multe decât cele pe care le cunoaște, iar cele pe care le uită, deși le-a cunoscut și le-a săvârșit, sunt de multe ori mai multe decât cele pe care și le amintește… Când robul este nedreptățit și vătămat și când potrivnicii capătă putere asupra lui, nimic nu-i este mai folositor decât căința sinceră.”[12]

Tocmai din pricina lucrului pe care l-a amintit eruditul Ibn al-Qayyim, robul are nevoie să se căiască sincer pentru toate păcatele săvârșite, fie că le cunoaște, fie că nu le cunoaște. Poate că puterea dobândită de dușman asupra lui este o înștiințare și un prilej de a se întoarce la Allah și de a-și înnoi credința.

Câți oameni nu au mers multă vreme în nepăsare, apoi un dușman a căpătat putere asupra lor prin invidie, prin vrăjitorie sau prin altceva! Această nenorocire a devenit un prilej să-și amintească numeroasele păcate și neglijența față de dreptul lui

12 Badā’i‘ al-Fawā’id, 2/771.

Allah. Astfel, omul se întoarce la Domnul său, revine smerit la El și se căiește sincer pentru toate acestea. Acesta este un bine și o izbândă pentru credincios: nenorocirea și încercarea sa s-au preschimbat, în privința lui, într-o binefacere și într-un dar. Acesta este harul lui Allah, pe care îl dăruiește cui voiește.

8 Milostenia și binefacerea față de făpturi

Al optulea mijloc. Roadele milosteniei, ale cheltuirii și ale binefacerii față de făpturi sunt numeroase și mari. Ele au urmări lăudabile în această lume și în Viața de Apoi. Printre acestea se află:

Milostenia este una dintre cele mai puternice dovezi ale credinței celui care o dă și ale iubirii sale față de Allah. Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a spus: „Milostenia este o dovadă."[13]

Ea îl curăță pe cel care o dă și îi curăță averea. Îl curăță pe dăruitor fiindcă, prin darea ei, însușirile sale lăudabile cresc prin generozitate, binefacere și recunoștință, iar sufletul i se curăță de lăcomie, zgârcenie, invidie și de celelalte însușiri josnice.
În privința averii dăruite, milostenia o ferește de stricăciune și de pieire și este un mijloc de coborâre a binecuvântării dumnezeiești asupra ei; mai mult, ea este un mijloc de sporire a averii. Allah, Preaînaltul, spune:

﴿وَمَآ أَنفَقْتُم مِّن شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُۥ ۖ وَهُوَ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ﴾

„Orice lucru cheltuiți, El îl va înlocui; El este Cel mai bun dintre cei care dăruiesc cele de trebuință."
Coranul, 34:39 (fragment)

Trimisul lui Allah, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a spus: „Milostenia nu a micșorat nicio avere."[14]

13 Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ, nr. 223.
14 Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ, nr. 2588.

Printre urmările ei lăudabile se află ceea ce a amintit eruditul Ibn al-Qayyim în acest loc: ea este un mijloc de respingere a nenorocirilor și a bolilor și are „o înrâurire uimitoare în respingerea încercării, în îndepărtarea deochiului și a răului invidiosului… Deochiul, invidia și vătămarea abia dacă pot dobândi putere asupra unui binefăcător care dă milostenie. Iar dacă îl atinge ceva din acestea, el este întâmpinat cu blândețe, ajutor și întărire și găsește în ele vindecare și un deznodământ lăudabil."[15]

15 Badā'i' al-Fawā'id, 2/771.

9 Binefacerea față de cel nedrept și vătămător

Al nouălea mijloc. Aceasta este o treaptă măreață, pe care puțini o pot atinge: să-i faci bine celui care te-a vătămat și te-a nedreptățit. Ori de câte ori el sporește în vătămare, răutate, nedreptate și invidie, tu sporești în binefacere față de el, în sfat sincer și în compasiune pentru el. Allah, Preaînaltul, spune:

﴿وَلَا تَسْتَوِى ٱلْحَسَنَةُ وَلَا ٱلسَّيِّئَةُ ۚ ٱدْفَعْ بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ فَإِذَا ٱلَّذِى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُۥ عَدَٰوَةٌ كَأَنَّهُۥ وَلِىٌّ حَمِيمٌ﴾

„Fapta bună și fapta rea nu sunt deopotrivă. Înlătură răul prin ceea ce este mai bun și, iată, acela între tine și care era dușmănie va deveni ca un prieten apropiat.”

Coranul, 41:34

Apoi Allah a arătat măreția și noblețea acestei trepte, spunând:

﴿وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾

„Însă aceasta nu le este dăruită decât celor răbdători și nu-i este dăruită decât celui care are parte de un mare bine.”

Coranul, 41:35

Profeții, pacea fie asupra lor, au dat în această privință cele mai frumoase exemple și ei sunt pilde pentru cei de după ei. În hadithul lui Ibn Masʿūd, Allah să fie mulțumit de el, se arată că

Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, povestea despre un profet pe care poporul său îl lovise până l-a însângerat. El își ștergea sângele de pe față și spunea: „O, Allah, iartă poporul meu, căci ei nu știu!”[16]

Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, a spus: „Cugetă la starea profetului despre care Profetul nostru, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a povestit că poporul său l-a bătut până l-a însângerat, iar el a început să-și șteargă sângele, spunând: *«O, Allah, iartă poporul meu, căci ei nu știu!»* Privește cum a adunat în aceste cuvinte patru trepte ale binefacerii, cu care a întâmpinat răul mare pe care i-l făcuseră:

Prima: i-a iertat. **A doua:** a cerut iertare pentru ei. **A treia:** le-a găsit o scuză spunând că nu știu. **A patra:** a cerut îndurare pentru ei arătând legătura lor cu el: «Iartă poporul meu», asemenea celui care mijlocește pentru o persoană apropiată, spunând: «Acesta este copilul meu, acesta este slujitorul meu, acesta este prietenul meu; dăruiește-mi-l mie!»

Ascultă acum ceea ce ușurează acest lucru pentru suflet, îl face plăcut și îl ajută să-l împlinească. Să știi că ai păcate între tine și Allah; te temi de pedeapsa lor și nădăjduiești să le treacă cu vederea, să ți le ierte și să ți le dăruiască. Mai mult, nu te mărginești la simpla iertare și îngăduință: dorești ca El să reverse asupra ta binefaceri, să te cinstească și să-ți aducă foloase și binefaceri mai presus de ceea ce speri.

Dacă nădăjduiești aceasta de la Domnul tău — să-ți întâmpine răul astfel —, cât de îndreptățit și de potrivit ar fi să te porți la fel cu făpturile Sale și să le întâmpini răul în acest chip, pentru ca Allah să te trateze astfel! Căci răsplata este pe măsura faptei. După cum te porți cu oamenii în privința răului pe care ți l-au făcut, tot așa Se poartă Allah cu tine în privința păcatelor și a greșelilor tale, ca răsplată potrivită. După aceasta, răzbună-te sau iartă; fă bine sau lasă. După cum judeci, așa vei fi judecat, iar după cum te porți cu robii Săi, tot așa se va proceda cu tine. Celui

16 Relatat de Al-Bukhārī în Ṣaḥīḥ, nr. 3477, și de Muslim în Ṣaḥīḥ, nr. 1792.

care își reprezintă acest înțeles și își ocupă gândul cu el îi va fi ușor să-i facă bine celui care i-a făcut rău."[17]

Dacă robului i se dă izbânda de a ajunge la această mare treaptă și de a răspunde răului prin ceea ce este mai bun — oferind un dar, făcând o rugă sinceră pentru celălalt ori adresându-i o vorbă bună —, fapta sa va fi un mare mijloc de stingere a focului răutății și al invidiei din dușmanul său. Allah este Cel de la Care se cere ajutor.

17 Badā'i' al-Fawā'id, 2/774.

10 Curățirea deplină a credinței în unicitatea lui Allah

Al zecelea mijloc. Fiecare musulman este dator să-și curețe pe deplin credința în unicitatea Celui adorat. El este Cel care hotărăște toate lucrurile și Cel care face să se producă toate efectele. Nimic nu aduce folos și nici vătămare decât cu îngăduința Sa. Allah, Preaînaltul, spune:

﴿وَإِن يَمْسَسْكَ ٱللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُۥٓ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِن
يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهِۦ ۚ يُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنْ
عِبَادِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ﴾

„Dacă Allah te atinge cu un rău, nimeni nu-l poate îndepărta în afară de El. Iar dacă îți voiește un bine, nimeni nu poate opri harul Său. El îl dăruiește cui voiește dintre robii Săi și El este Iertător, Îndurător."

Coranul, 10:107

Ibn ʿAbbās a relatat că Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, i-a spus: „Să știi că, dacă întreaga comunitate s-ar aduna ca să-ți aducă un folos, nu ți-ar aduce niciun folos în afară de ceea ce Allah a scris deja pentru tine. Iar dacă s-ar aduna ca să-ți facă vreun rău, nu ți-ar face niciun rău în afară de ceea ce

Allah a scris deja împotriva ta. Condeiele au fost ridicate, iar filele s-au uscat."[18]

Eruditul Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, a spus: „Când robul își curăță deplin credința în unicitatea lui Allah, teama de orice altceva în afara Lui îi părăsește inima. Dușmanul său devine prea neînsemnat ca să se teamă de el alături de Allah… Allah Se îngrijește să-l păzească și să-l apere, căci Allah îi apără pe cei care cred. Dacă este credincios, Allah îl apără fără îndoială, iar apărarea lui Allah este pe măsura credinței lui… Credința în unicitatea lui Allah este marea cetate a lui Allah; cel care intră în ea se află printre cei aflați în siguranță."[19]

Apoi eruditul Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, a încheiat aceste mijloace binecuvântate prin cuvintele: „Acestea sunt zece mijloace prin care se îndepărtează răul invidiosului, al celui care deoache și al vrăjitorului. Nimic nu-i este mai folositor omului decât să se îndrepte către Allah, să se întoarcă spre El, să se încreadă în El și să fie sigur de El; să nu se teamă de altcineva alături de El, ci să se teamă numai de El; să nu nădăjduiască în altcineva în afara Lui, ci să nădăjduiască numai în El. Să nu-și lege inima de altcineva și să nu ceară izbăvire altcuiva."[20]

Credinciosul căruia i s-a dăruit izbânda are nevoie să studieze aceste zece mijloace iar și iar și să se străduiască să le aplice și să le împlinească. Cu voia lui Allah, va vedea urmări lăudabile, sfârșituri bune, bine, binecuvântare și sănătate în viața sa lumească și în Viața de Apoi.

18 Relatat de At-Tirmidhī în Al-Jāmiʿ, nr. 2516. Al-Albānī l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ, nr. 7957.

19 Badāʾiʿ al-Fawāʾid, 2/776.

20 Aceeași sursă: Badāʾiʿ al-Fawāʾid, 2/776.

11 Zece mijloace de ocrotire împotriva lui Șeitan

Pe lângă păstrarea celor zece mijloace, musulmanul ar trebui să păstreze și formulele legiuite de ocrotire și rugile rânduite și să se țină de pomenirea lui Allah, Preaînaltul. Printre cele mai însemnate se află zece mijloace de ocrotire de cea mai mare importanță. Ele se numără printre cele mai puternice lucruri prin care omul se păzește de Șeitan. Eruditul Ibn al-Qayyim le-a amintit în cartea sa Badā'iʿ al-Fawā'id.[21]

Prima ocrotire: căutarea ocrotirii lui Allah împotriva lui Șeitan

Cel mai mare rău împotriva căruia omul caută ocrotire la Allah este răul lui Șeitan. Cel Preaînalt spune:

﴿وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ نَزۡغٞ فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ﴾

„Iar dacă te ajunge vreun îndemn rău de la Șeitan, caută ocrotire la Allah. El este Auzitorul, Știutorul."

Coranul, 41:36

Abū Bakr aș-Șiddīq, Allah să fie mulțumit de el, a spus: „O, Trimis al lui Allah, învață-mă ceva să rostesc dimineața și seara!" El a răspuns: „Spune: «O, Allah, Cunoscător al celor nevăzute și al celor văzute, Creator al cerurilor și al pământului, Domn și Stăpân al tuturor lucrurilor! Mărturisesc că nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Tine. Caut ocrotire la

21 Badā'iʿ al-Fawā'id, 2/809 și paginile următoare.

Tine de răul sufletului meu și de răul lui Șeitan și al chemării sale la asociere; și de a săvârși un rău împotriva mea ori de a-l pricinui unui musulman.» Spune-o dimineața, seara și când te așezi în așternut!”[22]

A doua ocrotire: recitarea surelor de ocrotire

Surele de ocrotire sunt Al-Ikhlāṣ și cele două sure Al-Falaq și An-Nās. Aceste sure au o mare virtute. ʿUqba ibn ʿĀmir, Allah să fie mulțumit de el, a spus: „M-am întâlnit cu Trimisul lui Allah, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, iar el mi-a spus: «O, ʿUqba ibn ʿĀmir, să nu te învăț niște sure care nu au avut pereche în cele revelate în Tora, în Psalmi, în Evanghelie și în Coran? Să nu treacă nicio noapte fără să le reciți în ea:»”[23]

﴿قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ﴾

„Spune: «El este Allah, Unul!»”

Coranul, 112:1

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ﴾

„Spune: «Caut ocrotire la Domnul revărsatului zorilor!»”

Coranul, 113:1

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ﴾

„Spune: «Caut ocrotire la Domnul oamenilor!»”

Coranul, 114:1

Trimisul lui Allah, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, i-a spus lui ʿAbd Allāh ibn Khubayb, Allah să fie mulțumit de el: „Recită «Spune: El este Allah, Unul!» și cele două sure de

22 Relatat de Abū Dāwūd în As-Sunan, nr. 5067, și de At-Tirmidhī în Al-Jāmiʿ, nr. 3392. Al-Albānī l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ, nr. 4402.

23 Relatat de Aḥmad în Al-Musnad, nr. 17452. Al-Albānī l-a declarat autentic în As-Silsila aṣ-Ṣaḥīḥa, nr. 891.

ocrotire, seara și dimineața, de trei ori; îți vor fi de ajuns împotriva oricărui lucru."[24]

A treia ocrotire: recitarea Versetului Tronului înainte de somn

Recitarea Versetului Tronului, Āyat al-Kursī, când omul se așază în așternut pentru a dormi are un mare rol în ocrotirea de Șeitan, în alungarea și în îndepărtarea lui din acel loc.

O dovadă este relatarea lui Abū Hurayra, Allah să fie mulțumit de el, care a spus: „Trimisul lui Allah, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, mi-a încredințat paza milosteniei din Ramaḍān. A venit la mine cineva și a început să ia cu pumnii din hrană. L-am prins și i-am spus: «Te voi duce la Trimisul lui Allah!»" Apoi a amintit hadithul. A treia oară, acela i-a spus: „Când te așezi în așternut, recită Versetul Tronului, căci vei avea neîncetat un păzitor de la Allah și niciun șeitan nu se va apropia de tine până dimineața." Abū Hurayra i-a povestit aceasta Trimisului lui Allah, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, iar Profetul a spus: „Ți-a spus adevărul, deși este un mincinos. Acela era un șeitan."[25]

A patra ocrotire: recitarea surei Al-Baqara în case

Recitarea în întregime a binecuvântatei sure Al-Baqara în case are un rol deosebit de mare în alungarea șeitanilor. Abū Umāma al-Bāhilī, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a spus: „Recitați sura Al-Baqara! Luarea ei este binecuvântare, părăsirea ei este părere de rău, iar vrăjitorii nu pot să-i facă față."[26] Cei numiți în relatare al-baṭala sunt vrăjitorii ori șeitanii.

Abū Hurayra, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Trimisul lui Allah, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a spus: „Șeitan fuge din casa în care este recitată sura Al-Baqara."[27]

24 Relatat de Abū Dāwūd în As-Sunan, nr. 5082. Al-Albānī l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ, nr. 4406.

25 Relatat de Al-Bukhārī în Ṣaḥīḥ, nr. 2311.

26 Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ, nr. 804.

27 Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ, nr. 780.

A cincea ocrotire: recitarea încheierii surei Al-Baqara
Cele două versete mărețe de la sfârșitul surei Al-Baqara au o mare virtute. Abū Dharr, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Trimisul lui Allah, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a spus: „Mi-au fost dăruite versetele de încheiere ale surei Al-Baqara dintr-o vistierie aflată sub Tron, care nu i-au fost dăruite niciunui profet dinaintea mea."[28]

Musulmanului îi este rânduit să le recite în fiecare noapte. Ibn Masʿūd, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a spus: „Celui care recită într-o noapte cele două versete de la sfârșitul surei Al-Baqara, acestea îi sunt de ajuns."[29] Adică îl feresc de orice rău și vătămare care l-ar atinge și de răul lui Șeitan și al chemării sale la asociere.

A șasea ocrotire: rostirea mărturiei unicității și a laudei
„Nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are niciun părtaș. A Lui este împărăția și a Lui este lauda și El este cu putere peste toate." Această măreață rostire și înțelesurile ei de afirmare a unicității lui Allah și de laudă adusă Lui se numără printre cele mai mari mijloace prin care omul se păzește de Șeitan și de răul său.

În cele două culegeri Ṣaḥīḥ s-a transmis de la Profetul nostru, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, că a spus: „Cel care spune de o sută de ori într-o zi: «Nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are niciun părtaș. A Lui este împărăția și a Lui este lauda și El este cu putere peste toate» va avea răsplata eliberării a zece robi, i se vor scrie o sută de fapte bune, i se vor șterge o sută de fapte rele și va avea în aceasta o ocrotire de Șeitan în ziua aceea, până seara."[30]

A șaptea ocrotire: ruga celui care se sperie din somn
Celui care se trezește înspăimântat din somn, când șeitanii îl tulbură, îi este rânduit să rostească această măreață pomenire:

28 Relatat de Aḥmad în Al-Musnad, nr. 21344. Al-Albānī l-a declarat autentic în As-Silsila aṣ-Ṣaḥīḥa, nr. 1482.

29 Relatat de Al-Bukhārī în Ṣaḥīḥ, nr. 5009, și de Muslim în Ṣaḥīḥ, nr. 808.

30 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, nr. 3293, și Ṣaḥīḥ Muslim, nr. 2691.

„Caut ocrotire în cuvintele desăvârșite ale lui Allah de mânia și de pedeapsa Lui, de răul robilor Săi, de îndemnurile șeitanilor și de apropierea lor de mine."

La At-Tirmidhī s-a transmis că Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a spus: „Dacă vreunul dintre voi se sperie în somn, să spună: «Caut ocrotire în cuvintele desăvârșite ale lui Allah de mânia și de pedeapsa Lui, de răul robilor Săi, de îndemnurile șeitanilor și de apropierea lor de mine.» Atunci aceștia nu-i vor face rău."[31]

A opta ocrotire: rostirea numelui lui Allah la intrarea în casă, la masă și în celelalte împrejurări

Rostirea de către om a cuvintelor *„În numele lui Allah"* îl păzește de Șeitan și de răul lui, atât când intră în locuință, cât și când mănâncă, înainte de a intra la locul de nevoi și în celelalte împrejurări.

Jābir ibn ʿAbd Allāh a relatat că l-a auzit pe Profet, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, spunând: „Când omul intră în casă și pomenește numele lui Allah la intrare și la masă, Șeitan spune — adică ajutoarelor și însoțitorilor săi —: «Nu aveți aici nici înnoptare, nici cină.»"[32]

Înțelesul este că, dacă nu rostește aceasta la intrare, Șeitan dobândește prin aceasta intrare în casă, loc de înnoptare și parte din hrana pusă la masă.

Anas ibn Mālik, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a spus: „Dacă omul iese din casă și spune: «În numele lui Allah, mă încred în Allah; nu există putere și nici tărie decât prin Allah», i se spune atunci: «Ai fost călăuzit, ți s-a dat de ajuns și ai fost păzit!» Șeitanii se îndepărtează de el, iar un șeitan îi spune altuia: «Cum ai putea să te atingi de un om care a fost călăuzit, căruia i

31 Relatat de At-Tirmidhī în Al-Jāmiʿ, nr. 3528. Al-Albānī l-a declarat autentic în As-Silsila aṣ-Ṣaḥīḥa, nr. 264.

32 Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ, nr. 2018.

s-a dat de ajuns și care a fost păzit?»”[33]

S-a transmis în mod autentic de la Profet, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, că a spus: „Acoperământul dintre djinni și părțile intime ale fiilor lui Adam, atunci când intră la locul de nevoi, este să spună: «În numele lui Allah.»”[34]

Rostirea numelui lui Allah are, așadar, un mare rol în ferirea de Șeitan și în ocrotirea de răul său uriaș.

A noua ocrotire: chemarea la rugăciune

Chemarea legiuită la rugăciune, adhān, se numără printre marile mijloace care îl alungă pe Șeitan. S-a transmis în mod autentic că el fuge când o aude. Abū Hurayra, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Trimisul lui Allah, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a spus: „Când se face chemarea la rugăciune, Șeitan întoarce spatele și fuge, scoțând vânturi, ca să nu audă chemarea. Când chemarea s-a încheiat, se întoarce. Când se face chemarea de începere a rugăciunii, fuge iarăși. După ce chemarea de începere s-a încheiat, se întoarce, strecurându-se între om și sufletul său și spunând: «Amintește-ți cutare lucru! Amintește-ți cutare lucru!» — lucruri la care omul nu se gândise —, până ce omul nu mai știe cât s-a rugat.”[35]

Suhayl ibn Abī Ṣāliḥ a spus: „Tatăl meu m-a trimis la Banū Ḥāritha, iar cu mine era un slujitor al nostru. O voce l-a strigat pe nume de dincolo de un zid. Cel care era cu mine s-a uitat peste zid, dar nu a văzut nimic. I-am povestit aceasta tatălui meu, iar el mi-a spus: «Dacă aș fi știut că ți se va întâmpla aceasta, nu te-aș fi trimis. Când auzi însă o voce, fă chemarea la rugăciune, căci l-am auzit pe Abū Hurayra relatând de la Trimisul lui Allah, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, că a spus: Șeitan, când aude chemarea la rugăciune, întoarce spatele și fuge cu

33 Relatat de Abū Dāwūd în Sunan, nr. 5095. Al-Albānī l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ, nr. 499.

34 Relatat de Ibn Mājah în Sunan, nr. 297. Al-Albānī l-a declarat autentic în Irwāʾ al-Ghalīl, nr. 50.

35 Relatat de Al-Bukhārī în Ṣaḥīḥ, nr. 1222, și de Muslim în Ṣaḥīḥ, nr. 389.

repeziciune.»”[36]

A zecea ocrotire: pomenirea deasă a lui Allah

Pomenirea lui Allah în feluritele momente ale zilei este o ocrotire, o perdea și o cetate împotriva șeitanilor. Cel Preaînalt spune:

﴿إِنَّ عِبَادِى لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾

„Asupra robilor Mei nu vei avea putere. Domnul tău este de ajuns ca Ocrotitor.”

Coranul, 17:65

Allah, Preaînaltul, spune și:

﴿وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ ٱلرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُۥ شَيْطَٰنًا فَهُوَ لَهُۥ قَرِينٌ﴾

„Celui care se abate de la pomenirea Celui Milostiv îi rânduim un șeitan, care îi devine însoțitor.”

Coranul, 43:36

În hadith s-a transmis că Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a vestit că Yaḥyā ibn Zakariyyā, pacea fie asupra amândurora, și-a îndemnat poporul la pomenirea lui Allah, spunând: „Vă poruncesc să-L pomeniți pe Allah. Pilda acestui lucru este asemenea unui om pe urmele căruia vrăjmașul a pornit în grabă, până când a ajuns la o cetate întărită și și-a pus sufletul la adăpost de ei înăuntrul ei. Tot astfel, robul nu-și pune sufletul la adăpost de Șeitan decât prin pomenirea lui Allah.”[37]

36 Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ, nr. 389. Ibn al-Athīr a spus în An-Nihāya, 1/396: „Al-ḥuṣāṣ: alergarea aprigă și iute. S-a mai spus: înseamnă să-și strângă coada, să-și miște urechile și să fugă. S-a mai spus că înseamnă scoaterea vânturilor.”

37 Relatat de At-Tirmidhī în Al-Jāmiʿ, nr. 2863. Al-Albānī l-a declarat autentic în Al-Mishkāt, nr. 3694.

Nobilul companion ʿAbd Allāh ibn ʿAbbās a spus: „Șeitan stă ghemuit pe inima fiului lui Adam. Când acesta este nepăsător și uită, el îi șoptește; iar când Îl pomenește pe Allah, el se retrage."[38]

Acestea sunt zece mari mijloace de ocrotire cărora se cuvine să le dăm atenție și cu care să-i creștem pe copii, pentru a ne păzi și a ne feri pe noi înșine, familiile și urmașii noștri de Șeitan cel alungat.

38 Relatat de Aṭ-Ṭabarī în Tafsīr, 24/754.

12 Chestiuni importante despre deochi și vrăjitorie

Prima chestiune: agățarea obiectelor pentru îndepărtarea deochiului, a invidiei sau a vrăjitoriei

Întrebare: Care este hotărârea despre cel care își atârnă la gât un os, un pahar ori altceva de acest fel pentru a îndepărta deochiul, invidia sau vrăjitoria?

Răspuns: Atârnarea aței, a obiectelor de ocrotire, a oaselor, a scoicilor, a inelelor din alamă, aramă ori fier sau a altor lucruri pentru a aduce un folos ori a îndepărta o vătămare este cu totul interzisă în religia lui Allah. Mai mult, acestea sunt forme de asociere unor părtași lui Allah, căci Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a spus: „Descântecele, amuletele și farmecele de dragoste sunt asociere."[39]

Cel care le atârnă se află în una dintre două situații. **Prima:** dacă el crede că obiectele pe care le atârnă aduc prin ele însele folos și vătămare, dau și opresc, aceasta este asociere majoră, care scoate din religia Islamului. **A doua:** dacă el crede că acestea sunt doar un mijloc de tratament, aceasta este asociere minoră, deoarece este o cale ce poate să-l ducă pe om la asocierea majoră.

Cel care cugetă la realitatea atârnării unor asemenea lucruri va vedea că ele nu aduc sănătate, izbăvire, siguranță ori ocrotire de deochi, vrăjitorie sau altceva. Dimpotrivă, nu fac decât să sporească neputința și slăbiciunea. Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, i-a spus omului care își legase o ață la mână pentru a-și îndepărta neputința și boala: „Înlătur-o, căci nu face decât să-ți sporească slăbiciunea!"[40]

---

39 Relatat de Abū Dāwūd în As-Sunan, nr. 3883, și de Ibn Mājah în As-Sunan, nr. 3530. Al-Albānī l-a declarat autentic în As-Silsila aṣ-Ṣaḥīḥa, nr. 331.

40 Relatat de Ibn Mājah în Sunan, nr. 3531, în relatarea despre inelul din aramă.

Aceste obiecte de atârnat, interzise, au luat la oameni numeroase înfățișări. Unii atârnă la gât, în mașină ori în casă obiecte cu desenul unui ochi albastru, pretinzând că resping deochiul. Alții atârnă sare ori o împrăștie în casă, pretinzând că ea respinge djinnii. Toate acestea sunt superstițiile și neștiința oamenilor de rând. Ei trebuie să-și lege inimile de Cel în Mâna Căruia se află cârmuirea tuturor lucrurilor.

A doua chestiune: cunoașterea persoanei de la care a venit deochiul

Întrebare: Dacă omul cunoaște persoana care l-a deocheat, ce îi este îngăduit să facă?

Răspuns: Mijloacele amintite mai înainte de eruditul Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, cuprind ceea ce este îndestulător în această privință. Se adaugă însă, pentru cel care cunoaște persoana de la care a venit deochiul, luarea apei rămase de la ea: de pildă apa rămasă după abluțiune sau după spălarea trupului. Cel deocheat se spală apoi cu acea apă, face abluțiunea cu ea ori își stropește trupul. ʿĀ'isha, Allah să fie mulțumit de ea, a spus: „Celui care deochease i se poruncea să facă abluțiunea, apoi cel deocheat se spăla cu apa sa."[41]

Cel căruia i se cere apa rămasă de la spălarea ori de la abluțiunea sa ar trebui să se grăbească să răspundă cererii. Deochiul se poate produce fără intenția celui de la care vine și fără dușmănie față de cel deocheat. Împlinirea acestei cereri liniștește inima celui atins și îl ajută să scape de boala care l-a întristat. Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a spus: „Deochiul este adevărat. Dacă vreun lucru ar fi luat-o înaintea predestinării, deochiul ar fi făcut-o. Iar când vi se cere să vă spălați, spălați-vă!"[42] Adică, dacă cel deocheat îi cere celui despre care crede că l-a deocheat apa rămasă de la spălare, acela trebuie să-i răspundă și să se spele pentru el.

41 Relatat de Abū Dāwūd în As-Sunan, nr. 3880. Al-Albānī l-a declarat autentic în As-Silsila aṣ-Ṣaḥīḥa, nr. 2522.

42 Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ, nr. 2188.

Se cuvine să amintim aici că musulmanul trebuie să se îngrijească, atunci când vede la frații săi, la sine ori în casa sa ceva care îl încântă, să-L pomenească pe Allah și să ceară binecuvântare pentru acel lucru. Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a spus: „Dacă vreunul dintre voi vede la fratele său, la sine ori în averea sa ceva care îl încântă, să ceară binecuvântare pentru el, căci deochiul este adevărat."[43]

A treia chestiune: rugăciunea funerară asupra celui care deoache

Întrebare: Se răspândește afirmația că, pentru a respinge răul ochiului celui care deoache, trebuie să se facă asupra lui rugăciunea pentru mort. Este corect?

Răspuns: Aceasta nu are niciun temei în Legea islamică. Este una dintre superstițiile născocite de care trebuie să ne ferim și să ne ținem departe. Tratamentul legiuit este folosirea mijloacelor arătate mai înainte, rânduite în Carte și Sunna.

A patra chestiune: folosirea ajutorului djinnilor musulmani

Întrebare: Este îngăduit să se lucreze cu djinnii musulmani pentru a desface vraja celui vrăjit?

Răspuns: Această faptă nu se numără printre faptele legiuite. Musulmanului nu îi este îngăduit deloc să ia legătura cu djinnii, fie că aceștia pretind că sunt musulmani, fie că sunt nemusulmani. Cererea ajutorului lor deschide multe porți ale răului împotriva religiei, credinței și trupului musulmanului. Totodată, ea este o cale spre asociere. Legea islamică a venit să închidă orice poartă care duce la asocierea unor părtași lui Allah.

A cincea chestiune: recitarea asupra apei și băutul ei

Întrebare: Care este opinia mai puternică despre recitarea asupra apei și băutul ei pentru izbăvirea de deochi ori de vrăjitorie?

Răspuns: Nu este nimic rău în recitarea asupra apei și în băutul ei; această faptă s-a transmis de la unii dintre înaintași.

43 Relatat de imamul Aḥmad în Al-Musnad, nr. 15940. Al-Albānī l-a declarat autentic în As-Silsila aṣ-Ṣaḥīḥa, nr. 2572.

Este însă mai potrivit ca recitarea și suflarea ușoară să fie făcute direct asupra celui atins, așa cum s-a statornicit în Sunna, în mai multe hadithuri profetice. Este, de asemenea, mai potrivit ca omul atins să facă el însuși recitarea pentru sine, să caute refugiu la Allah, să se îndrepte direct către El și să pună în practică mijloacele binecuvântate amintite de imamul Ibn al-Qayyim, fără să ceară altcuiva să recite asupra lui. A merge la altcineva pentru aceasta poate să știrbească desăvârșirea încrederii în Allah și este împotriva a ceea ce este mai potrivit. Allah știe cel mai bine.

A șasea chestiune: ocrotirea copiilor mici

Întrebare: Cum sunt ocrotiți copiii mici de deochi și de vrăjitorie?

Răspuns: Copiii mici, care nu pot să caute ei înșiși ocrotire prin pomenirile legiuite, sunt ocrotiți prin părinții lor ori prin ceilalți care îi îngrijesc. S-a transmis în mod autentic de la Ibn ʿAbbās, Allah să fie mulțumit de amândoi, că Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, căuta ocrotire pentru Al-Ḥasan și Al-Ḥusayn și spunea: „Străbunul vostru căuta prin aceste cuvinte ocrotire pentru Ismāʿīl și Isḥāq: «Caut ocrotire în cuvintele desăvârșite ale lui Allah de orice șeitan, de orice vietate vătămătoare și de orice ochi care aduce rău.»”[44]

S-a transmis în mod autentic și în hadithul lui Abū Saʿīd al-Khudrī, Allah să fie mulțumit de el, că Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, căuta ocrotire pentru Al-Ḥasan și Al-Ḥusayn prin cele două sure de ocrotire, Al-Falaq și An-Nās.[45]

Trebuie să ne îngrijim să-i învățăm pe copii pomenirile legiuite de dimineață și de seară, de la trezire și de la culcare, precum și celelalte, de îndată ce încep să deosebească lucrurile. Astfel vor crește păstrându-le și vor dobândi prin ele un mare mijloc ca Allah să-i păzească de rele și de șeitani.

---

44 Relatat de Al-Bukhārī în Ṣaḥīḥ, nr. 3371.

45 Relatat de At-Tirmidhī în Jāmiʿ, nr. 2058. Al-Albānī l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ, nr. 4902.

A șaptea chestiune: urmărirea canalelor de vrăjitorie și șarlatanie pentru distracție

Întrebare: Care este hotărârea despre urmărirea canalelor de vrăjitorie și șarlatanie în scop de distracție?

Răspuns: Urmărirea canalelor de vrăjitorie și șarlatanie este interzisă, iar cel care le privește păcătuiește, chiar dacă o face pentru distracție. Este o poartă deosebit de primejdioasă a răului pentru musulman și înseamnă să-și pună în primejdie religia, care este capitalul său. Câți oameni nu au fost loviți în religia lor din pricina unor asemenea riscuri!

Înaintașii au spus de demult: *„Dacă ai să riști ceva, nu-ți risca religia!"* Religia este cel mai mare lucru pe care omul îl are și este izvorul salvării sale în această lume și în Viața de Apoi.

În aceasta intră și accesarea paginilor de internet și a programelor electronice care cuprind asemenea rătăciri. Unii tineri își primejduiesc religia intrând pe astfel de pagini, cu puțina lor cunoaștere, înțelegere și credință. Îndoielile îi cuprind și le înrâuresc religia și purtarea.

Cine privește la starea înaintașilor vede că, deși cunoașterea lor era vastă și religia lor puternică, ei se îngrijeau cu cea mai mare grijă să-și păzească religia de îndoieli. Ayyūb as-Sakhtiyānī, Allah să aibă milă de el, a spus: „Un om — dintre oamenii rătăcirii și ai inovațiilor religioase — a intrat la imamul Muḥammad ibn Sīrīn, Allah să aibă milă de el, care se număra printre marii urmași ai companionilor. Omul a spus: «O, Abū Bakr, pot să-ți recit un verset din Cartea lui Allah, fără să adaug nimic la el?» Ibn Sīrīn și-a ridicat degetele și le-a pus în urechi, apoi i-a spus: «Te rog stăruitor, dacă ești musulman, să ieși din casa mea!» Noi am spus: «O, Abū Bakr, ce rău ți-ar fi făcut dacă ar fi recitat un verset și apoi ar fi ieșit?» El a spus: «Pe Allah, dacă aș fi crezut că inima mea va rămâne așa cum este, nu mi-ar fi păsat să recite. M-am temut însă să nu-mi arunce în inimă ceva pe care să mă străduiesc apoi să-l scot și să nu pot.»"[46]

46 Vezi Al-I'tiṣām de Ash-Shāṭibī, 2/280.

Așadar, nu este îngăduit să fie privite aceste canale și celelalte mijloace asemănătoare. Mai mult, pentru cel care tratează cu ușurință lucrul acesta și privește programele și aplicațiile care cuprind vorbele vrăjitorilor și presupunerile lor despre nevăzut există teama să nu-i fie primită rugăciunea timp de patruzeci de zile. Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a spus: „Celui care merge la un ghicitor și îl întreabă despre ceva nu-i va fi primită rugăciunea timp de patruzeci de nopți."[47] Cel care le privește este păcătos și își primejduiește religia, chiar dacă o face pentru distracție ori pentru a-și trece timpul, fiindcă aceasta se numără printre lucrurile care Îl mânie pe Domnul lumilor. Allah știe cel mai bine.

A opta chestiune: găsirea obiectelor folosite la vrăjitorie

Întrebare: Ce face cel care găsește obiecte folosite la vrăjitorie — amulete învelite, noduri și altele asemenea?

Răspuns: Vrăjitoria se tratează ca și celelalte boli, prin cele arătate mai înainte: păstrarea recitării Coranului și a mijloacelor legiuite de ocrotire, precum și folosirea mijloacelor amintite și străduința de a le urma cu răbdare.

Un tratament, atunci când se cunoaște locul vrajei, este scoaterea și desfacerea ei, căci prin aceasta vraja este anulată.

Șeicul Ibn Bāz, Allah să aibă milă de el, a spus: „Cel vrăjit îl poate cunoaște pe cel care l-a vrăjit. Vraja poate fi în niște cuie puse unele cu altele, într-un păr înnodat, în cârpe sau în alte lucruri de acest fel. Cel vrăjit poate să le cunoască; dacă le găsește și le înlătură, vraja este anulată."[48]

Îl rugăm pe Allah, Preaînaltul, să ne păzească de răul celor răi și de uneltirile nelegiuiților, să ne călăuzească pe calea Sa cea dreaptă și să Se îngrijească de noi, dăruindu-ne izbândă și sănătate în această lume și în Viața de Apoi. El este cu putere peste toate.

Pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei și a companionilor săi.

---

47 Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ, nr. 2230.

48 Fatāwā Nūr ʿalā ad-Darb, 3/285.

Indice

căință	20
credință	41
deochi	3, 4, 11, 15, 38, 39, 40
invidie	3, 21, 22, 24
milostenie	23
răbdare	42
Șeitan	17, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 40
vrăjitorie	3, 4, 6, 11, 15, 21, 38, 39, 40, 41, 42

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid. Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (tanzil.net), CC BY 3.0.

ʿAsharat asbāb lil-wiqāya min as-siḥr wa-l-ʿayn

Zece mijloace de protecție împotriva vrăjitoriei și deochiului

Zece mijloace legiuite de protecție, urmate de zece forme de ocrotire împotriva lui Șeitan și de răspunsuri la opt întrebări despre deochi și vrăjitorie, întemeiate pe Coran și Sunna.

Autor: ʿAbd ar-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro